

Šifra kandidata:

Državni izpitni center

P 1 3 1 A 3 0 1 1 2

SPOMLADANSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK

Izpitna pola 2

Interpretacija poljubnega umetnostnega besedila

Sobota, 15. junij 2013 / 60 minut

*Dovoljeno gradivo in pripomočki:
Kandidat prinese naliveo pero ali kemični svinčnik ter slovar.
Kandidat dobi konceptni list.*

POKLICNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začenjajte reševati nalog, dokler vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite oziroma vpišite svojo šifro v okvirček desno zgoraj na tej strani in na konceptni list.

Izpitna pola vsebuje odlomek in navodila za pisanje vodene interpretacije. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 30.

Pišite z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite skladno s slovničnimi in pravopisnimi pravili, čitljivo, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami. Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljiva interpretacija bo ocenjena z 0 točkami. Osnutek interpretacije, ki ga lahko napišete na konceptni list, se pri ocenjevanju ne upošteva.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 2 prazni.

Prazna stran

Vodena interpretacija

MARJAN TOMŠIČ, DVE MAMI (odlomek)

DRUGA MAMA

Oče se je po njeni smrti kar hitro spet poročil. Dobro leto kasneje. In pojavila se je ženska, ki ni bila niti malo podobna moji mami. Bila je sicer prijazna, ponujala mi je čokolado, kuhala je dobre juhe, prinašala je kruh, rozine, orehe, celo fige, pomaranče, rožiče ... toda to ni bila moja mama, na noben način to ni mogla biti moja mama!

Upirali smo se ji vsi, tudi sestri in brat. Neko nedeljo se je še posebej potrudila in je skuhalo govejo juho. Pojma nimam, kje je v tistih hudih časih, minevalo je leto 1944, dobila meso, da je lahko pričarala na mizo takšno razkošje.

Poklicala nas je z dvorišča in hodnika. Vabila je: »Pridite, skuhalo sem vam nekaj dobrega.«

Prišli smo, gledali izpod čela in bili zelo hudobni. Posedli smo za mizo in, čeprav neznansko lačni, sumničavo ovohavali juho. Kremžili smo se, se zmrdovali. Juha pa se je tako božansko kadila, na njej so plavali cekinčki, pod njimi pa so bili zlato rumeni rezanci. Ampak mi smo bili črni, črni ko premog in težki ko svinec.

Prva je pokusila Jožica. Naredila je prav zeleno grimaso, odložila je žlico, odrinila krožnik in zasikala:

»Tega pa že ne bom jedla.«

To je bil ukaz in vsi smo mu sledili. Drug za drugim smo odrinili krožnike in kot papige ponavljali: »Tega pa že ne bom jedel, ne!«

Mama, torej ta druga mama, je molčala. Stala je pri štedilniku, si pritiskala roki na prsi in molčala. Čisto nič ni rekla. Mi pa smo se potuhnjeno splazili od mize in mrknili na hodnik.

Tu smo potem posedli, se stisnili k zidu, v kak kot in kuhali mulo. Toda, bili smo lačni, neznansko lačni. Lačni, da se je kar temnilo v naših glavah. Puntali smo se, potuhnjeno gledali v tla, šobili spodnjo ustnico in vztrajali. Toda želodci niso bili tako neumni. Krulili so in zahtevali, da spremenimo mnenje. Prva se je omehčala Štefka. Kar vstala je in rekla: »Jaz grem jest!« Za njo se je skobacala na noge Jožica, potem pa še midva z bratom. In smo se vrnili v kuhinjo ko politi kužki.

Mame ni bilo v kuhinji. Slišali smo, kako hlipa v spalnici. Neslišno smo posedli in, kot bi trenil, so bili krožniki prazni. Gotovo nas je slišala, saj so se vrata odprla in molče ter na posebno blag način nam je na krožnike skupčkala še krompir, vsakemu pridodala kos mesa, zraven pa kuhan korenček in na sredino mize je mehko položila veliko skledo solate. In mi smo jedli, jedli, grizli, mleli, goptali in zgodil se je čudež; bolj ko so se polnili želodci, manj je bilo v nas trme in butaste neotesanosti, tiste grdo domišljave nadutosti. Ob zadnjih žlicah smo se že smejali in enako se je razmilostil tudi obraz naše druge mame.

(Vir: Marjan Tomšič: Frkolini. Dve mami. Ljubljana: Založba Mladika, 1998. 8–9.)

NAVODILA

- Povzemite odlomek in ga opredelite glede na književno zvrst.
- Kakšen je odnos druge mame do otrok? Kako doživlja njihovo vedenje? Zakaj ga otroci spremenijo? V razlagi citirajte poved, ki pove, kako se je razrešil družinski problem.
- Povzemite ugotovitve o književnih osebah in napišite svoje mnenje o vedenju otrok.
- Ob primeru iz življenja presodite, ali so za odnose v družinah odgovorni tudi otroci.
- Svoje besedilo ustrezno členite, pri pisanju upoštevajte pravopisna in slovnična pravila ter slogovno ustreznost.

Prazna stran